

Publicerad 2024-01-18 19:16 av Alysse

Upp ur bäckens porlande vatten steg hon

Viskningar i skogen

emellan träden

susande, mjukt och lågmält

lockade fram vittran

i henne

Barfota, iklädd

endast det långa håret

utsläppt, böljande

långt ned på ryggen

med lätta steg

kom hon i den mjuka mossan

och fick Moder Jord

att sjunga av lycka

och glädje

Ty, vittran spred skönhet

i sina trolska spår,
dansande fram
genom de skiraste slöjor
vävda av gryningens
fuktiga dimma
förföriskt smekande
varje trädstam, varje sten
i hennes väg

Hon var en dröm
en eggande vild fantasi
för HONOM,
hon, denna badande nymf
där uti bäckens porlande vatten
frestande hans manlighet
utmanande naken,
spridande lusta

Viskningarna i skogen

emellan träden

susade, mjukt och lågmält

där han stod alldeles tyst

fängslad, helt betagen

av vittrans glittrande skönhet

så fagersam, fylld av ljuva löften

så åtråvärd att hans hjärta

sprängde i bröstet, slog så vilt

så högt att skogens alla fåglar

skrämdes att skriande

finna sin tillflykt i skyn

Och så med ens

stod hon alldeles nära intill

hon, vittran med outgrundliga ögon

och lingonröda lockande läppar

hon, som i denna ljuvliga stund

förtrollande hade fångat hela

hans längtan

"Hon var och förblev hans öde,

hon tog hans liv..."

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Alysse med Poeter.se id #5819 innehar upphovsrätten